Ч. 119. Неділя 9 червня (27 мая) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(*Нова палата посольска. — Австро-угорскі переговори. — З Угорщини*).

З Відня доносять, що в неділю має оголосити Wiener Ztg. цісарский патент, скликуючий Раду державну на день 17 с. м. Дальше доносять, що на однім з перших засідань палати послів буде поставлене внесене, підписане сторонництвом социяльно-демократичним, вільнодумними сторонництвами німецкими а імовірно також і ческим клюбом, котре буде жадати, аби кабінет як найскорше предложив службову прагматику для державних урядників. Словіньскі, хорватскі і сербскі посли скликують на день 14 с. м. конференцию для заснованя полуднево-словяньского клюбу. Клюб той числив би 38 послів.

Вже утворив ся одноцільний ческий парляментарний клюб. Буде до него належати 81 послів з Чехії і Морави, отже получить він ческих послів без огляду на партийні ріжниці з виїмком ґр. Штернберґа і ческих социялістів. Се сконсолідоване Чехів в оден клюб довершило ся против волі др. Камаржа, котрий хотів, щоби до клюбу належали лише молодочехи і старочехи. Числив він на те, що в такім клюбі міг би він знов стати головою. Ческий клюб що-до числа членів стане на третім місци (зараз по социялістах) і тому буде мати право до першої віцепрезидентури. Буде він творити поважний політичний чинник, який затяготіє не лиш на самім парляменті, але й на виконуючій центральній власти. Кождий кабінет і кожде поодиноке міністерство буде мусіло числити ся з бажанями і жаданями ческого клюбу.

В найблизших вже днях розпічнуть ся в Будапешті на ново угодові переговори між австрийским і угорским правительством. Після дотеперішних вістий австрийский міністер зелізниць др. Дершата вже в неділю рано прибуде до Будапешту, аби обговорити справу зелізничих тариф. В неділю вечером, а найпізнійше в понеділок рано прибуде бар. Бек і міністри др. Коритовский і кн. Ауерсперґ до Будапешту, та полишать ся імовірно три дні. Обставина, що австрийскі міністри безпосередно перед скликанем Ради державної так довго задержали ся в Будапешті, подає теперішному станови переговорів особливо поважний характер.

Доносять з Будапешту, що президент угорского кабінету, др. Векерле, предложив короні аби 5 віцепрезидентів сторонництва независимости іменувати радниками двора, але міністер просьвіти ґр. Аппоний спротивив ся тому предложеню, кажучи, що того рода відзначене підкопало би повагу сторонництва независимости.

Посли немадярских народностий, по вчерашній звістній бучі в угорскім парляменті, заявили президентови палати, що в понеділок прийдуть на засідане з револьверами і що будуть в повній палаті стріляти до кождого, хто би їх хотів чинно зневажити або силою викинути з палати. Президия палати відповіла на то, що не впустить послів, котрі прийшли би в понеділок до соймового будинку з револьверами. Супротив того дожидають в понеділок в соймі угорскім великих розрухів. — Вечером відбули посли немадярских народностий нараду в справі посла Вайди. З огляду на те, що тих послів єсть тепер в Будапешті мало, постановлено телеґрафічно скликати їх з провінциї на неділю на конференцию, на котрій мають ухвалити ся средства, яких належало би ужити супротив послідних подій.

Росийска державна рада, або „совіт", котрий по заведеню думи став сповнювати функцию висшої парляментарної палати, в роді австрийскої палати панів, проявляв до тепер так мало діяльности, що немов забув загал про єго єствоване. Тепер ось дала державна рада знати про себе проєктом реформи свого сенату. Той проєкт і вигляди єго здійстненя предста-

---

18)

В дорозї по атлянтийских островах.

Після дра А. Гоффа, Е. Шардта і др. — зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Головне і одиноке місточко на сьв. Єлені, Джемставн (Jamestown), лежить при кінци дуже вузонької долинки, чи радше яру, котрим пливе згадана вже річка до моря, і складає ся лиш з одної однісенької улиці. З дуже стрімких стінок представляє місто досить оригінальний вид, але нема в нім нічого, що притягало би до него. Доми тут дуже звичайні і припираються по більшій части до скалистих стінок а жителі єго, котрих тут тепер не більше як 2000, мають неприятні прикмети населеня портових міст; они по більшій части чорні або потомки чорних. Склепи тут так само нужденні як і жителі острова взагалі, котрих тепер не більше як яких три тисячі кількасот. А ще перед 30 роками було на острові звиш 6000 людий і то по найбільшій части білих. Але то були инші часи. Коли ще не було Суезкого каналу а дорога до всхідної Індиї ішла довкола полудневої Африки, служив острів сьв. Єлени за стацию, де кораблї набирали сьвіжої городовини, овочів, дробу і т. п. Від коли же рух корабельний сею дорогою зменшив ся, то й число жителів почало упадати. А вже справдешна еміґрацийна горячка напала була тутешних людий, коли в полудневій Африці відкрито величезні копальні золота.

Пристань в Джемставн була звістна з давен давна з безпечности для кораблів, які тут приставали. А всеж-таки мусїли дня 17 лютого 1849 р. жителі міста і залога стоячих коло него кораблів набрати иншого переконаня. Незвичайно сильний північно-західний вихор лютив ся затого дня над островом а филї здоймали ся щораз висше і висше. Мабуть сполучило ся з тим було ще й трясене моря, а коли розбурхане море і вихор успокоїли ся, була вже половина міста розвалена, а не ліпше мала ся річ і з кораблями, з котрих велике число вирвало ся з якорів і розбило ся об береги.

Ставши на острові, не потребували ми робити близшого знакомства з містом, бо заступник ґубернатора запросив нас на кілька днів до себе. Резиденцию ґубернатора, звану тут звичайно „плянтациєю", побудовано в 1791 р. серед плянтациї засадженої невільниками на просторі 71 гектарів у висоті яких 500 метрів над морем. Малий замок стоїть серед величавих старих дерев в горбоватім парку. Зараз при вході ловлять за очи такі ростинк горячих країв, як пальми, аравкариї, пишні стрелїциї, звані також невинними цьвітами і т. п. а вже найбільше впадають в очи великі корчі пампасової трави, котрої стебла бувають на 3 метри високі а велика їх волоть, що сьвітить ся як срібло, подобає на якесь величезне перо птиці марабу.

Вже в 1792 р. заказано привозити невільників на сьв. Єлену, а пізнійше кожду дитину, що уродила ся з невільників по різдві 1818 р., уважано за вільну, але остаточно скасовано невільництво в 1832 р. Всхідно-індийска Компанія видала була на викупно 614 невільників 28.000 фунтів штерлінґів або пересічно по 1000 корон за невільника. Теперішне населене складає ся в значно більшій части з потомків давних невільників. Первістно, як знаємо, не було на сім острові ніяких людий; пізнїще заходило сюди лиш мало вільних Европейців, а найбільше спроваджувано невільників з Африки. З білої і чорної раси зробила ся відтак така мішанина, що муринів чистої крови на острові нині майже вже зовсім нема, а мішані супружества тут дуже звичайні. Вислід з того не конче добрий, бо з тої мішанини вийшла слаба раса. Але хоч сей край очевидячки щораз більше упадає, то ся мішанина ще не бідний приглоблений нарід, але нарід, котрий має великі претенсиї.

Всї доми на сьв. Єленї то ще дуже старосьвітскі, дуже простенькі та й в середині як найскромнійше уладжені. То таки дійстна правда, коли кажуть, що на острові єсть лиш одно порядне помешкане, а то „Плянтешин Говз" (Plantation House). Всї инші доми то хиба лиш ліпші хліборобскі хати. Они так само без всяких прикрас і дуже поєдинчі як на селї. Але тут їх крайна скромність дала би ся пояснити конечною потребою, серед якої повстали. А сю потребу викликали, здаєсь, так звані білі мурашки, котрі тепер мабуть зовсім щезли.

Тоті комахи, котрі нарід називає тут білими мурашками, то полуднево-американьскі терміти, занесені ту з бальком з якогось кора-

вляє київска „Рада“ ось як: Нераз вже зазначало ся, що дума заступила собою все, так що окрім неї на все инше люди мало або й зовсім не зважають. Наприклад, за весь час житя першої думи а потім вже і другої довго не зважали на державну раду, а як і згадували про неї, то не инакше, як жартуючи з її сну та дрімоти, з яких она ніколи не виходить. Однако послідними часами і державна рада почала частійше нагадувати за себе і чим дальше то частійше она се буде робити, бо незабаром до неї на розгляд переходити муть закони, що складе і ухвалить дума. За перші три місяці державна рада по своїй волї заходила ся коло розгляду і обмиркованя тільки одного законопроєкту що до реформи сенату. Зоміж більш як двох сот членів державної ради всеж таки знайшло ся 51 таких членів, що порішили в раді державній справу про реформу сенату і то не всего, а тілько одного першого департаменту в нім. В сенаті, як і по всіх инших так званих „учрежденіях“ у Росиї давно вже час зробити коренні реформи, але згадані висше 51 членів державної ради порішили питанє про реформу тілько одного департаменту в сенаті і ось через що. Першому департаментови в сенаті поручено дві справи: 1) „охоронювати силу законів“ та „розяснювати їх значінє“ і 2) доглядати, щоби вся адміністрация, починаючи з дрібних чиновників аж до ґубернаторів та міністрів чинила всьо по закону. Як бачимо, першому департаментови доручено два дуже важні діла. Щоби він мав змогу справляти їх як слід, треба щоби над сенатом ніякого висшого, окрім тілько закона, не було, щоби сенатори не корили ся ні перед ким, окрім закона та своєї совісти, — то раз; а потім, „розяснювати правдиве значінє“ законів може тілько той, хто знає закони; знатиж закони і тямити їх може тілько той, хто учив ся тих законів та ще не аби як. Се ті дві найголовнійші одежини, в яких сенат завсїгди повинен ходити і доглядати за ними, як за празниковими, щоби на них не було й плямочки. З нашим же сенатом лучило ся таке, що обидві сї одежини скроєно і не по мірці єму, і обидві здавна заплямлено. Над сенатом взагалї, а надто над першим департаментом єго поверх закона окрім ґенерал-прокуратора, тобто міністра судівництва, стоять мало не всї міністри і сенатори корять ся, особливо останніми часами, не законови, а волї міністрів, поперед усего міністрови судівництва, а за ним вже й иншим міністрам, що мають набільшу силу“. Обговорюючи дальше хід нарад над реформою сенату в радї державній, „Рада“ надіє ся, що реформа та буде ухвалена.

Новинки.

Львів, дня 8-го червня 1907.

— Ювилей Є. Вел. Цїсаря. З нагоди 60-лїтного ювилею правлїня Є. Вел. Цїсаря, котрий — як звістно — припадає в слїдуючім роцї, громада міста Відня призначила 10 міліонів корон на будову шпиталів замість проєктованої ювилейної вистави.

— Є. Е. п. Намістник гр. Андрій Потоцкий вернув нинї рано з Відня до Львова.

— Іменованє. Виділ краєвий іменував директором шпиталю в Гусятинї дра Зарембу, секундаря краківского шпиталю.

— Дрібні вісти. Др. Михайло Новаковский отворив адвокатску канцелярию в Богородчанах.— В комнатах „Народ. Гостинниці“ відбув ся в четвер вечером бенкет в честь руских послів, на котрім явили ся посли: проф. Романчук, дир. Цеглиньский, др. Кость Левицкий, о. Войнаровский, о. Фолис, о. Онишкевич, др. Петрушевич, др. Колесса, др. Стахура, др. Дністряньский, Старух, Петрицкий, Будзиновский і др. Охримович, а крім того богато визначних осіб з львівскої рускої громади та гості з провінциї. Іменем львівскої громади повитав послів проф. Володим. Шухевич. З инших участників промавляли др. Озаркевич, о. В. Кальба і репрезентант робітничого товариства „Сила“. — Завтра відбуде ся в Болехові концерт оперового сьпівака п. М. Кондрацкого. — Др. В. Ольшевский згубив побіч стациї електричного трамваю при ул. Паньскій і Зибликевича полярес з 95 коронами. Хто знайшов, дістане відповідну вагороду. Адреса: Академічна ч. 22, II. поверх на право. — Бурмістр в Бродах Ріттель зрезиґнував зі свого становища, а причиною того стали ся вибори до Ради державної.

— Конкурс. Комітет бурси руского товариства педаґоґічного у Львові (ул. Вірменьска ч. 2) розписує отсим конкурс на принятє питомців до бурси товариства на рік шк. 1907/8.

Приймати ся будуть ученики ґімназияльні, сини членів руского тов. педаґ.

Услівя принятя: 1. Батько (опікун) мусить бути членом руского тов. педаґ. — 2. Кождий питомець мусить бути зовсїм здоровий, що потвердять оглядини лїкарскі з початком шкільного року.— 3. Комітет бурси прийме лише добрих і пильних учеників, котрих успіхи дають повну запоруку, що они скінчать ґімназию. Першеньство мають відзначаючі ученики. — 4. Батько (опікун) петента буде точно платити умовлену оплату з гори; найменше 20 корон місячно. — 5. Кождий питомець зложить при вступі одноразовий даток на інвентар, лїкаря і купіль в сумі 6 корон.

До подання о принятє долучити треба: 1. Сьвідоцтво шкільне петента з послїдного півроку.— 2. Декларацию, в котрій батько (опікун) ученика зобовяже ся виразно умовлену суму за поміщенє сина в бурсї кождого місяця точно з гори платити. — 3. Сьвідоцтво убожества.

Кождий принятий питомець має заосмотрити ся у 6 пар біля, 3 простирала на сінник, 3 під колдру, 3 пошевки, 12 хустинок, 6 пар скарпиток, 4 рушники, сінник (2 м. довгий і 1 м. широкий), подушку, колдру і коцик до накриваня, 2 порядні мундурки, плащ і 2 пари обуви. Зужиті протягом року річи обовязаний питомець доповнити. Кожда штука біля має бути назначена початковими буквами, а відтак числом визначеним зарядом. При вступі мусить кождий питомець виказати ся перед зарядом, що все потрібне має, а если не було би все в порядку, може наразити ся на непринятє в послїдній хвилї. Всї питомцї є обовязані користати з науки сьпіву і рисунків, а старші також з языка француского і стеноґрафії. Питомцям не буде вільно мати поза бурсою ніякого занятя, лише у виімкових случаях лекций за дозволом заряду.

Поданя кождого петента з окрема адресувати до „Заряду бурси руского товариства педаґоґічного у Львові“ ул. Вірменьска ч. 2. Поданя вносити найдальше до дня 1 липня 1907. Комітет прийме також учеників, що мають здавати вступний іспит до I. кляси. Всї бувші питомцї мають опять внести подання.

— Важне для учительства і рад шкільних місцевих. Книжки на премії, Бібліотека для дїтий, молодїжи і читалень, яку видає руске товариство педаґоґічне у Львові. Купуйте цїкаві і поучаючі книжочки для малих дїтий, для шкільної молодїжи і читалень. Передплачуйте педаґоґічну часопись „Учитель“ і популярну наукову часопись для дїтий і селян „Дзвінок“. — Передплата виносить річно по 6 корон. Адреса адміністрациї ул. Сикстуска ч. 47. Книжочки можна замовляти в книгарні Наук. Товариства ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в Рускім Тов. Педаґоґічнім ул. Сикстуска ч. 47 у Львові. Каталог всїх видань Рус. Тов. Педаґоґічного є поміщений в часописи „Учитель“. Вписуйте ся в члени Рус. Тов. Педаґоґічного, яке удержує своїм коштом приватні школи і бурси для дївчат і хлопців. Вкладка річна 2 кор., вписове 1 кор., селяни платять лиш 1 кор. річно. Рус. Тов. Педаґ. достарчує на нагороди для шкільної молодїжи всїлякі книжки рускі і польскі, апробовані Вис. ц. к. Радою шк. краєвою і також всїлякі образки рускі і польскі з молитвами і без і біблїйні (для Жидів) по цїнї від 1 кор. — 5 кор. за сотку; також медалики. Замовляти можна за попереднїм надісланем гроший або за посліплатою ул. Сикстуска ч. 47. Книжки на премії достарчає також склеп тов. Взаїмна Поміч учительска в Коломиї („Народний Дім“).

бля, зловленого перед 40 роками з невільниками коло африканьского побережа. Терміти то зовсїм не мурашки, лиш комахи посвоячені з нашими одноднївками і т. зв. русалками, що то лїтають понад водою, а до мурашок подібні о стілько, що декотрі з них будують собі величезні мурaвлиска, купи иноді й на 5 метрів високі, котрі сподом можуть мати й до 19 метрів довкола. Инші терміти знов жиють в дереві і точать єго.

Отже тоті терміти занесені на остров в 1840 р. знищили були за кільканайцять лїт цїле місто Джемставн. Зразу докучали они людем лиш тим, що нищили всїляку поживу та знаряди домашні. В шїсдесяти роках минувшого столїта показало ся однак, що то дуже небезпечний ворог і де лиш було в домі якесь дерево, які бальки, они все сточили і не лиш наробили величезної шкоди, але загрожували навіть житю людий. Місто виглядало тоді так, що нїхто би тому й не повірив; доми зачали валити ся а спершу нїхто не знав, яка тому причина. Всї доми були попідпирані зі всїх боків з надворку і в серединї, щоби не завалили ся; в палатї ґубернатора треба було через попідкладані дилї перелазити.

Терміти точать всякий материял будівельний, щоби лиш собі поробити гнїзда і дороги в них, а що они уникають сьвітла, то сточать дерево в серединї так, що лиш зверха лишає ся тоненька ослона або кора а дерево тодї зовсїм несподївано ломить ся. В бібліотецї в Джемставн сточили они були книжки так, що лишила ся з них лиш оправа. Щоби від них обігнати ся, то треба часто всї предмети зрушувати, розсувати, переносити. В бібліотецї понищили они були найбільше тоті книги, котрі найменше читано. На щастє обмежили ся були терміти лиш на само місто, а то з тої самої причини, з якої всяка комашня горячих країв лиш міста держить ся і з якої н. пр. і на Мадейрі звичайна полудневo-американьска мурашка, так докучлива людем, не розійшла ся по цїлім острові і длятого, що тим комахам на горах за студено. Терміти винищено в той спосіб, що до відбудованя домів ужито такого деревляного материялу, котрого волокна они не люблять. Найвідповіднїйшим длятого материялом показало ся дерево теакове і кілька инших родів. Також пробовано напускати материял будівельний всїлякими творивами, з котрих креозот показав ся ще найлїпший, але то було о стілько не практичне, що насамперед не було певности, що дерево тим творивом дасть ся напустити аж до самої середини, а відтак і то, що й сам материял до напусканя і робота при тім коштували за богато. Другою язвою острова стали ся щурі занесені також кораблями, а котрі тепер так розмножили ся, що нема способу їх винищити.

Туф і лява, що вкривають на вижинах тяжші базальти, звітріли і утворили дуже урожайну почву, на котрій росте дуже буйна трава. На тих вижинах стоїть яких 80 хуторів (ферм) порозкиданих в ріжних сторонах острова, на котрих займають ся головно випасанєм худоби. Коний держать тут дуже мало; зате годують найбільше рогату худобу, кози, вівцї і крілики. Але тота зелена рістня, що тепер вкриває остров, то не первістна, не тота, що вкривала остров від самого початку. Остров в часї єго відкритя був покритий густим лїсом; єго нищено безпощадно а тепер не ма й слїду по нім. Але природа не відомстила ся тут за то єї нищенє так люто як на Красї на австрийскім Побережу, з котрого за римских і венецияньских часів зроблено пустиню. Густі трави, овочеві дерева горячих країв повиростали тут на місци давних пралїсів. Але підчас коли тут удають ся всї плоди горячої полоси, то лиш рідко знаходить око якийсь виноград або поле засїяне збіжем а все то, чого тут потреба тутешним жителям, треба по найбільшій части спроваджувати з капляндскої кольонії.

(Конець буде).

— **„Пан кондуктор“.** Оден з дневникарів був сьвідком ось якої веселої пригоди. Якась польска родина, муж і жінка, вибрали ся до Відня, а за товмача взяли собі свого синка, ґімназияльного ученика. Перед Віднем синок на поручене родичів мав спитати кондуктора, чи ще далеко до Відня. Малий Німець знаючи, що кондуктор (громовідвід) називає ся по німецки der Blitzableiter, відозвав ся до зелїзничого кондуктора: Herr Blitzableiter! Инші подорожні почали сьміяти ся, а кондуктор обидив ся і випросив собі такого жарту. Аж дневникар пояснив кондукторови, що хлопчина зовсїм не мав наміру его обиджати, а лише лихо висловив ся по німецки.

— **Страшний вчинок пяницї.** Про страшний вчинок пяницї, котрий очевидно з пияньства стратив хвилево розум, доносять з Вача на Угорщинї. Ігнатий Чідек, тамошний капелюшник і властитель гостинницї, був таким пияком, що его батько задля его ледащого житя видідичив его а цїле своє досить значне майно записав внукам, синам Чідека. Від тої пори робив Чідек своїм обом синам пекло на землї. Минувшої суботи завів був старий Чідек, запитий як звичайно, знову сварку зі своїм молодшим сином, котра закінчила ся тим, що Чідек застрілив з револьвера свого сина. Така сама судьба стрітила в кілька минут пізнїйше комісаря поліциї Івана Марковича, котрий хотів арештувати Чідека за убийство власної дитини. Небезпечний той чоловік забарикадував ся був в своїй комнатї, а коли комісар завізвав его, щоби він ішов з ним на поліцию, Чідек відповів револьвером і убив комісаря на місци. Тодї директор поліциї завізвав сторожу пожарну, котра до забарикадованої комнати пустила струю води. Але й то не помогло нїчого і остаточно треба було завізвати сильний відділ жандармериї.

Тимчасом перед домом Чідека зібрала ся величезна товпа людий, котра зі щораз більшим занепокоєнєм придивляла ся ходови борби жандармів з Чідеком. А тота борба була для жандармів небезпечна; кілька разів они зближали ся до дому, тілько разів Чідек стріляв із середини, але на щастє хибив за кождий раз. Остаточно жандарми мусїли ужити своїх карабінів і стрілили кілька разів до забарикадованої комнати а Чідек відповідав так само кулями. Наконець по чотирогодиннїй облозї заявив той страшний чоловік, що готов піддати ся, бо его револьвер вже не ужиточний а до того ще й меблї займили ся та горять. В однїй хвили впали жандарми до дому і розброїли та звязали Чідека. Комната представляла страшний вид спустошеня. Меблї були подіравлені кулями з карабінів; заслона коло вікна займила ся від вистрілу і горіла ясною полуминию а від неї займили ся вже були й другі меблї. Сам Чідек не був зранений. Під сильною ескортою жандармериї і в супроводі величезної товпи людий відвели Чідека на поліцию, котра відтак відставила его до карного суду.

— **З короною в носї** явив ся вчера на стациї ратунковій публичний послугач, Яків Західний, з просьбою, щоби єму еї виймили. Мимоволї спитає кождий, як могла така велика монета як срібна однокоронівка дістати ся до людского носа? Ну, се річ проста, коли взяти на увагу дотепи і жарти наших людий з улицї. Західний заробив собі корону і вернувши на своє становище коло Банку гіпотечного, хвалив ся нею перед товаришами, обнюхував еї і казав, що она пахне. Підчас того котрийсь з товаришів вдарив его з жарту так сильно, що вбив єму корону в ніс. Мимо того весела компания не стратила гумору; ухвалили, що корону пропє той, що еї витягне з носа і взяли ся тепер добувати еї, але робили то так незручно, що запхали еї ще дальше, а остаточно Західному пустила ся кров з носа. Видячи, що вже не жарти, пішов він на стацию ратункову. Тут сказано єму, що еї виймуть, але не віддадуть. Західний згодив ся на то, коби еї лиш виймили. За хвилю вийшов він вже без корони в носї, а корону прилїпили на картон і можна еї буде оглядати на виставі лікарскій, яка сими днями відбуде ся у Львові, бо секретар стациї ратункової др. Гайсіґ розпорядив, щоби всї предмети виймлені на стациї з людского тїла налїплювати на картони. Таких картонів єсть вже кільканайцять, а на них налїплені між иншими: іґли, ґузики, таргани і инші комахи виняті з уха, куснї металів і т. п.

— **Мабуть зі страху перед зарізанєм** здуріла вчера в полудне корова, котру вів Йосиф Онишкевич на заріз до міскої різницї. Вирвавшись з рук, побігла як шалена ул. Казимирівскою до міста, пуджаючи людий по дорозї, котрі ховали ся перед нею де і як могли. По дорозї побачила у виставі склеповій М. і С. Шпіґлїв зеркала а в них себе; гадаючи очевидно, що то друга корова, кинулась до неї і вибила рогами шибу виставову, збила два зеркала і наробила шкоди на 120 К. В дальшій дорозї напала на дорожку Хаїма Штавба і почала еї обробляти рогами; зломила дишель і побила лїхтарнї. Остаточно змучену корову зловлено, а властитель еї буде мусїв заплатити за шкоду, якої наробила.

— **Хитрий дїдовод.** Олекса Яцишин з Під'яркова, пяниця, котрий не жиє зі своєю жінкою, знайшов собі ориґінальний спосіб заробкованя без працї. Він сполучив ся з хорою на падавку (хоробу сьв. Валентия) Ангелею Шум і обводив еї по містї і показував милосердним людем еї хоробу а відтак збирав грошї для нещасливої. Обоє ішли відтак до коршми і пили за призбирані грошї, аж остаточно поліция підглянула то і замкнула хитрого дїдовода до арешту, звідки вишлють его назад до Під'яркова.

† **Померли:** о. Михайло Кульматицкий, радник митрополичої консисториї, папский шамбелян, вислужений городецкий декан і парох в Городку, упокоїв ся дня 4. с. м. в 84 році житя а 55 сьвященьства. — О. Антін Аксентий, завідатель руско-католицкої парохії у Вашківцях на Буковинї, помер дня 5 с. м. в 29 році житя. — Юліян Михаць, студент III. року прав, у Львові, дня 6 с. м. в 22-ім році житя.

Телеґрами.

Відень 8 червня. Архікн. Франц Фердинанд виїхав вчера до Будапешту.

Відень 8 червня. Державна рада зелїзнича ухвалила внесене дра Смаль-Стоцкого, Зайнфельда і товаришів в справі продовженя нічного поїзду Відень-Львів аж до Чернівець.

Будапешт 8 червня. З нагоди 40-лїтних роковин коронациї Цїсаря яко короля угорского, будинки публичні і державні нинї удекоровані. У всїх церквах і божницях відбули ся богослуженя. В школах день сей обходжено торжественно.

Будапешт 8 червня. З нагоди коронацийного ювилею відбула ся нинї перед полуднем в церкви сьв. Матея торжественна служба Божа в присутности Архікн. Франца Фердинанда, инших членів Двору, депутациї обох палат парляменту і начальних заграничних гостий.

Будапешт 8 червня. Дневник урядовий оголошує нинї відручне письмо Цїсаря до мінїстра справедливости, в котрім Монарха уділяє амнестиї 164 особам засудженим то за провини політичні то за инші провини.

Рим 8 червня. „Italie“ доносить, що нинї вечером тїло папи Льва XIII. буде перевезена до лятераньского собора.

Париж 8 червня. Консервативні і умірено републиканьскі часописи висказують вдоволене з причини засудженя проводирів загального союза робітничого і кажуть, що судиї присяжні дали доказ, що суть могутнїйші як судиї і парляментаристи, та що населене має вже досить тих підбурювань до страйків і розрухів. Социялїстична Humanité називає вирок той випливом обави і каже, що позістане він без впливу на рух робітничий.

Петербурґ 8 червня. (П. Аґ.). Вість, подана заграничними часописями, що президент мінїстрів Столипин подав ся до димісиї і що від еї принятя або непринятя зависить судьба думи, єсть неправдива.

Вашінґтон 8 червня. Тут приписують француско-японьскому договорови, котрий небавком має бути підписаний, характер союза. Францыя предложила Сполученим Державам „добрі услуги“ в цїли порозуміня ся Сполучених Держав з Японією в справі калїфорнїйскій. Сполучені Держави приняли їх з вдячностию, але мабуть з них не будуть користати.

Москва 8 червня. (П. Аґ.). З'їзд представителїв промислу і торговлї, який тут радить, ухвалив на послїднїм засїданю резолюцию, в котрій сказано, що причина терористичних злочинів лежить в тім, що публичне мнїнє не досить сильно протестує. Резолюция висказує дальше найвисше обурене з причини убийств і насильств, без взгляду, в якій цїли їх виконують і звертає ся до всїх, котрим інтереси робітників суть дорогі, з завізванєм, щоби всїма силами остерігали нарід перед вчинками тероризму, котрі ведуть до замиканя фабрик. Вкінци завізвано представителїв поодиноких галузий промислу, щоби обезпечали ся від терористичних актів, але заразом, щоби були приготовлені до замкненя фабрик, коли би насильства не уставали.

— **Цїна збіжа у Львові дня 7. червня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця** 9·60 до 9·80; **жито** 8·— до 8·25; **овес** 9·20 до 9·50; **ячмінь пашний** —·— до —·—; **ячмінь броварний** 9·— до 9·50; **ріпак** —·— до —·—; **льнянка** —— до —·—; **горох до вареня** 11·50 до 12·—; **вика** 0·— до 0·—; **бобик** 0·— до 0·—; **гречка** —— до —·—; **кукурудза стара** —·— до —·—; **хміль за 56 кільо** —·— до —·—; **конюшина червона** —·— до —·—; **конюшина біла** —·— до —·—; **конюшина шведска** —·— до —·—; **тимотка** —·— до —·—.

НАДІСЛАНЕ.

Ласкава Панї Добродійко!

Чи Ви знаєте для чого при закупнї кави солодової належить виразно жадати »Катрайнера«?

Для того, що без виразного жаданя Катрайнера наразите ся на се, що дадуть Вам якусь безвартостеву імітацию не маючу всїх тих прикмет, котрі одиноко має правдивий »Катрайнер«.

А лише тилько Катрайнера Кнайпа кава солодова завдяки своєму властивому витворови посїдає правдивий смак і аромат кави зернистої.

Затим просимо: Ласкава Панї Добродійка зволят докладно собі запамятати, що правдивого Катрайнера можна набути тілько в замкнених ориґінальних пакетах з написею »Катрайнера Кнайпа кава солодова« і подобієм О. Кнайпа яко маркою охоронною.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників удїляють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.

Інсерати
принимає
Аґенция дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЄТИ ІЗДИ
на всї зелїзницї
краєві і заграничні
продає
Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,
Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна
Аґенция дневників і оголошень
у Львові
Пасаж Гавсмана число 9.
приймає
пренумерату на всї дневники
краєві і заграничні
по цінах оригінальних.

Головна аґенция дневників

СТ. СОКОЛОВСКОГО

у Львові, пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопади. (Телефона ч. 527).